

- 25 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 “ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ’ ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
 ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 ἴδμεν δ’ εὖτ’ ἐθέλωμεν ἀληθέα γηρῦσασθαι.”
 ὥς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι,
 30 καί μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθιλέος ὄζον
 δρέψασαι, θηητόν· ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
 θέσπιν, ἵνα κλείοιμι τὰ τ’ ἐσσόμενα πρό τ’ ἐόντα,
 καί μ’ ἐκέλονθ’ ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
 σφᾶς δ’ αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰεῖδεν.
 35 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῶν ἢ περὶ πέτρην;
 τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 εἵρουσαι τὰ τ’ ἐόντα τὰ τ’ ἐσσόμενα πρό τ’ ἐόντα,
 φωνῇ ὀμηρεῦσαι, τῶν δ’ ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
 40 ἐκ στομάτων ἠδεῖα· γελᾶ δέ τε δώματα πατρὸς
 Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεᾶν ὅπῃ λειριόεσση
 σκιδναμένη, ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου
 δώματά τ’ ἀθανάτων· αἶ δ’ ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι
 θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῆ
 45 ἐξ ἀρχῆς, οὗς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἔτικτεν,
 οἳ τ’ ἐκ τῶν ἐγένοντο, θεοὶ δωτῆρες εἰᾶν·
 δεύτερον αὖτε Ζῆνα θεῶν πατέρ’ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 [ἀρχόμεναί θ’ ὑμνεῦσι θεαὶ † λήγουσαί τ’ αἰοιδῆς,]
 ὄσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κάρτει τε μέγιστος·
 50 αὖτις δ’ ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε Γιγάντων
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

- 25 Mūzos Olimpinės, dukros aigidės laikytojo Dzeuso:
 „Piemenys jūs netašyti, gėda, jums rūpi tik pilvas!
 Mokam mes daugel melų, panašių į tiesą, kalbėti,
 Mokam, kada užsinorim, ir tikrą teisybę byloti“.
 Taip gražiabalsės dukros didžiojo Dzeuso pasakė
 30 Ir man puikų skeptrą įdavė, šaką nulaužę
 Nuo pražyduosio lauro, bei įkvėpė dievišką giesmę,
 Kad ja išgarsinčiau tai, kas bus, ir tai, kas jau buvo.
 Liepė man giminę šlovint laimingų dievų amžinųjų,
 Jas pačias ir pradžioj, ir giesmės pabaigoj apgiedoti.
 35 Ir kodėl man dainuot apie ažuolą ar apie uolą?
 Nagi, pradėkim nuo Mūzų, kurios, giedodamos tėvui
 Dzeusui, džiaugsmą suteikia jo širdžiai didingai Olimpe,
 Jam apsakydamos tai, kas yra, kas dar bus ir kas buvo,
 Savo darniaisiais balsais. Nepailstanti liejas iš lūpų
 40 Jų daina maloni, ir juokias namai griausmavaldžio
 Tėvo Dzeuso, kada juose išsisklaido žavinga
 Deivių giesmė, ir aidi snieguoto Olimpo viršūnės
 Bei nemirtingų namai. Jos, traukdamos dievišką giesmę,
 Giminę garbią dievų pirmiausia pradžioj apdainuoja:
 45 Tuos, kuriuos Gajà ir Uranas platusis pagimdė,
 Bei kas iš jų atsirado – dievai, gėrybių davėjai.
 Dzeusą, tėvą dievų bei žmonių, paskui jos apgieda,
 [Ir pradėdamos giesmę, ir baigdamos giesmę giedoti,]
 Kiek iš kitų dievų pranašiausias jis, kiek galingiausias.
 50 O paskui jau kartą žmonių bei stipriųjų Gigantų
 Jos apdainuoja ir džiugina Dzeuso širdį Olimpe
 Mūzos Olimpinės, dukros aigidės laikytojo Dzeuso.

- τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
 55 λησμοσύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων.
 ἔννεά γάρ οἱ νύκτας ἐμίσηγετο μητίετα Ζεὺς
 νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἔτελέσθη,
 60 ἦ δ' ἔτεκε ἔννεά κούρας, ὁμόφρονας, ἦσιν αἰοιδῆ
 μέμβλεται ἐν στήθεσσι, ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
 τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου·
 ἔνθά σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά,
 παρ δ' αὐτῆς Χάριτές τε καὶ Ἴμερος οἰκί' ἔχουσιν
 65 ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν ἰεῖσαι
 μέλπονται, πάντων τε νόμους καὶ ἦθεα κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἰεῖσαι.
 αἱ τότ' ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον, ἀγαλλόμεναι ὅπῃ καλῇ,
 ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 70 ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπο δούπος ὀρώρει
 νισομένων πατέρ' εἰς ὄν· ὁ δ' οὐρανῶ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον· εὐ δὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοισι διέταξε νόμους καὶ ἐπέφραδε τιμάς.
 75 ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ἔννεά θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
 Κλειῶ τ' Εὐτέρπη τε Θάλειά τε Μελπομένη τε
 Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε
 Καλλιόπη θ'· ἠ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 80 ἠ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

- Su Kronidu suartėjus, pagimdė Pierijoj Mūzas
 Šias Mnemosinė, valdovė Eleutero skardžių, kad leistų
 55 Jos ir vargus pamiršt, ir nuo rūpesčių atilsį duotų.
 Mat devynias naktis su ja protingasis Dzeusas
 Leido guoly šventam nuo dievų nemirtingų atokiai.
 O kai, metams prabėgus, ir vėl tas pats laikmetis grįžo,
 Mėnesiams slenkant, kada dienų daugybė praėjo,
 60 Ji devynias dukras vienmintes pagimdė (jų širdžiai
 Dainos vien rūpi ir turi jos laisvą nuo rūpesčių sielą)
 Prie aukščiausios viršūnės Olimpo kalno snieguoto.
 Ten ratelius jos šoka, tenai namai jų puikieji.
 O šalia jų švėsdami gyvena Charitės, Himėras.
 65 Liejasi Mūzoms iš lūpų žavusis jų balsas, apgieda
 Jos ir įstatymus, skirtus visiems, ir šlovina kilnų
 Būdą dievų nemirtingų, kai skambiai balsu uždainuoja.
 Mūzos tada į Olimpą keliavo, didžiuodamos žengė
 Savo balsu įstabiu bei daina, aplinkui aidėjo
 70 Žemė juodoji, joms giedant, ir garsas švelnus iš po kojų
 Kilo, joms einant pas tėvą. Jisai danguje viešpatauja,
 Pats, perkūną ir degantį žaibą turėdamas, Kroną,
 Savąjį tėvą, įveikęs jėga. Padalino gerai jis
 Viską dievams, kiekvienam garbingas pareigas skyrė.
 75 Štai ką dainavo Mūzos, gyvenančios rūmuos Olimpo,
 Deivės, dukros devynios, iš didžiojo Dzeuso užgimę:
 Tai Klejė, Melpomėnė, Polimnija bei Terpsichorė,
 Ir Eratė, ir Euterpė, Talėja, Urānija deivė
 Ir Kaliopė, kuri iš Mūzų visų pranašiausia.
 80 Mat jinai visada karalius garbingus palydi.

- ὄντινα τιμήσουσι Διὸς κούραι μεγάλοιο
 γεινόμενόν τε ἴδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἔερσην,
 τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
 85 πάντες ἐς αὐτὸν ὄρωσι διακρίνοντα θέμιστας
 ἰθείησι δίκησιν· ὁ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύων
 αἰψά τι καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε·
 τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὔνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετὰτροπα ἔργα τελευτοῖ
 90 ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν·
 ἐρχόμενον δ' ἀν' ἀγῶνα θεὸν ὧς ἰλάσκονται
 αἰδοῖ μιλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισι.
 τοίῃ Μουσάων ἱερῇ δόσις ἀνθρώποισιν.
 ἐκ γάρ τοι Μουσέων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 95 ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί,
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὄντινα Μοῦσαι
 φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥεῖ αὐδή.
 εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέι θυμῷ
 ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 100 Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
 ὑμνήσει μάκαράς τε θεοὺς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 αἰψ' ὃ γε δυσφροσυνέων ἐπιλήθεται οὐδὲ τι κηδέων
 μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
 χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδίην·
 105 κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἑόντων,
 οἱ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 Νυκτός τε δυοφερῆς, οὗς θ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
 εἴπατε δ' ὧς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο

- Ką tiktai Mūzos, dukros didžiojo Dzeuso, pagerbia,
 Ką iš karalių, Dzeuso augintinių, mato užgimstant,
 Tam ant liežuvio užlieja saldžiąją rasą, malonūs
 Žodžiai tam iš burnos pradeda srūti; sužiūra
 85 Žmonės visi į jį, kai jis spręsdamas būtų teisingai,
 Nutartį savo paskelbia. Ramiai jis kalbėdamas moka
 Net ir didžiulį kivirčą tuojau sumaniai užgesinti.
 Juk karaliai todėl ir yra išmintingi, nes geba
 Jie nuskriaustiems žmonėms vyrijoj nesunkiai atlygint
 90 Nuostolius, jų skriaudikus įkalbėję raminančiais žodžiais.
 Sveigoj einantį jį labai pagarbiai, tarsi dievą
 Sveikina žmonės: jisai iš kitų susirinkusių skirias.
 Štai kokią dovaną šventą Mūzos žmonėms dovanojo.
 O iš Mūzų šitų ir šaulio taiklaus Apolono
 95 Dainiai radosi žemėj bei rados iš jų kitaristai,
 O iš Dzeuso – karaliai. Laimingas tasai, kurį Mūzos
 Myli, nes liejas kalba maloni šiam žmogui iš lūpų.
 Jeigu kam nors nelaukta užvaldo sielvartas sielą,
 Kenčia tas, graužias širdy, bet kai pradeda šlovinti dainius,
 100 Mūzų tarnas, žygius anksčiau gyvenusių vyrų
 Bei laimingus dievus, kurie viešpatauja Olimpe,
 Tuoj šis pamiršta kančias, daugiau neprisimena skausmo –
 Šitai pat greit jo mintis pakeičia dovanos deivių.
 Sveikos, dukterys Dzeuso! Man giesmę žavingą suteikit!
 105 Šlovinkit giminę šventą dievų amžinų nemirtingų,
 Iš Urano žvaigždėto bei Gājos, iš Niktės tamsiosios
 Kilusių, tų, kuriuos išmaitino Pontas sūrusis.
 Ir apsaakykit, kaip rados dievai ir žemė pirmiausia,